

JAUNA KĀRTĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Moz. 15:14-16; 3. Moz. 10:1-11; 4. Moz. 1-4; Jer. 23:23,24; Jņ. 14:15-18,23.

ATMIŅAS PANTS:

“Un viss tas viņiem noticis zīmīgā kārtā un ir rakstīts par brīdinājumu mums, kas esam nonākuši pie laika beigām.” (1. Kor. 10:11)

Kāds kristietis uzsāka sarunu ar biologu. Meklējot iespēju liecināt, kristietis vaicāja: “Vai jūs neredzat Radītāja roku visā tajā, ko jūs pētāt?” Aci nepamirkšķinot, biologs atbildēja: “Lai kur jūs vērtos – gan no iekšpuses, gan ārpusē – jūs redzēsiet stingru kārtību.”

Lai arī cik mūsu pasauli postījis grēks, mēs joprojām dabas pasaules kārtībā un noformējumā varam saskatīt mūsu Radītāja pirkstu. Kāds fanātisks darvinists pat bijis spiests atzīt, ka daba rada ilūziju, ka kāds tai iepriekš izstrādājis dizainu.

Tikai ilūziju?! Dabas pārdomātais dizains un kārtība ir īsta un liecina par mūsu Meistara roku.

Taču Dieva kārtība neparādās vien dabā. Tā vērojama arī Viņa attiecībās ar israēliešiem, savu derības tautu, pat tad, kad viņi klejoja tuksnesī. Šonedēļ mēs pētīsim konkrēti to, kā Dievs organizēja savu tautu svētajam aicinājumam, un gūsim no tā vairākas mācības šodienai.

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles skolas nodarbībai 3. oktobrī.)

ORGANIZĒJOT ARMIJU

Brīnumainā kārtā aizbēgot no Ēģiptes, Israēla tauta iegāja Sinaja tuksnesī. Apmetušies apkārt Sinaja kalnam tie dzirdēja Dieva balsi, kas pasludināja Viņa gribu (2. Moz. 20). Par spīti tik iespaidīgai Dieva spēka atklāsmei daļa atkrita un pielūdza zelta teļu (2. Moz. 32). Pēc šādas izgāšanās grēkus izsūdējušī tauta veltīja laiku pārnēsājamās svētnīcas uzmeistarošanai (2. Moz. 25:8). Šis darbs bija galā otrā gada pirmā mēneša pirmajā dienā (2. Moz. 40:17).

Nākamajā mēnesī Kungs ķērās pie savas tautas pamatīgākas organizēšanas (4. Moz. 1:1). Tieši šajā punktā – līdz ar jauno kārtību – 4. Mozus grāmata uzsāk svēto stāstu par Dievu un Viņa derības tautu.

Kāda veida tautas skaitīšanu Kungs uzdeva Mozum un Āronam un kādēļ? 4. Moz. 1:2,3. _____

Israēls nebija karotāju tauta. Viņi nodarbojās ar lopu ganīšanu (1. Moz. 47:3). Pie tam tobrīd viņi skaitījās nesen atbrīvoti vergi, kuriem nebija ne ieroču, ne karošanas prasmju. Tādēļ var šķist jocīgi, ka nu Kungs no viņiem veido armiju. Tomēr jāatceras, ka viņu uzdevumā ietilpa vairāku tautu izdzīšana, dažas no kurām bija vienas no ļaunākajām un samaitātākajām visā Tuvo Austrumu reģionā, tajā skaitā amorieši un kānaānieši. Israēls kalpoja kā Dieva soda izpildītājs, lai sodītu šīs tautas, kuru pārkāpumu mērs bija pilns (1. Moz. 15:14-16). Israēls nu bija teokrātiska valsts, kuru vadīja pats Dievs, – spēcīga armija kustībā.

Izlasi 1. Moz. 15:14-16 (skat. arī 5. Moz. 9:5). Kas no tā netieši izriet? Kā šie panti palīdz mums izprast Israēla daudzos karus pret amoriešiem? _____

Ābrahāma laikā Dievs neļāva amoriešus iznīcināt. Šeit Dievs parādīja savu lielo pacietību. “Amorieši bija ienaidā pret Viņa likumiem; viņi neticēja Dievam kā patiesajam un dzīvajam. Taču viņu vidū bija daži labi cilvēki, un šo dažu dēļ Viņš gaidīja tik ilgi.” (SDA Bībeles komentāri, Elenas Vaitas piezīmes, 1. sēj., 1093)

Daudzus uztrauc israēliešu vardarbība pret šīm tautām, un viņus var saprast. Kādēļ šādos gadījumos, kad mēs daudz ko nesaprotam, mums ticībā vienkārši jāiet tālāk, ticot Dieva labestībai, kas mums atklājies Jēzū? Jņ. 14:9. _____

KUNGA KLĀTBŪTNE

Kādam uzdevumam bija izraudzīta levītu cilts? 4. Moz. 1:50-54. _____

Israēla nometnes vidū Mozus uzcēla pārnēsājamu svētnīcu. Tai apkārt levīti visās četrās pusēs uzslēja savas teltis. Viņu klātbūtne bija kā barjera, pasargājot vietu, kur Dievs rādīja savu klātbūtni.

Kādēļ tas viss notika tieši tā? Bībelei uz to nav tiešas atbildes, taču no šīs iedibinātās kārtības varam gūt dažas svarīgas mācības.

Starp viņiem mita Jahve – dzīvais Dievs. Pats Radītājs atradās savas tautas vidū, līdz ar to vai kaut kas varēja tiem kaitēt, ja vien tie paliek uzticīgi Viņam? Un tomēr viņi savas teltis cēla zināmā atstumā no svētnīcas (4. Moz. 2:2), jo Viņš bija svēts un viņi kā grēcinieki, kritušas būtnes, nevarēja nākt pavisam tuvu. Tādējādi, no vienas puses, viņi piedzīvoja Dieva tuvumu un līdzjūtīgās rūpes, bet, no otras puses, saņēma nemitīgus atgādinājumus par Viņa varenumu un svētumu un ka vienīgi ar starpnieku viņi, būdami grēcinieki, varēja tuvoties svētajam Dievam.

Ko citi Bībeles rakstnieki saka par Dieva distanci no cilvēces (citā vārdā, transcendenci) un tuvumu tai (jeb imanenci)? Ps. 139:1-10; Jes. 57:15; Jer. 23:23,24; Jņ. 14:15-18,23. _____

“Visos laikos un visās vietās, visās bēdās un visās grūtībās, kad viss šķiet tumšs un nākotne nezināma un mēs jutamies atstāti vieni bez palīga, kā atbilde uz mūsu ticības lūgšanu tiek sūtīts Iepriecinātājs. Apstākļi mūs var šķirt no visiem šīs zemes draugiem, bet nekādi apstākļi, nekāds attālums mūs nevar šķirt no Debesu Iepriecinātāja. Lai arī kur mēs būtu un kurp dotos, Viņš vienmēr ir pie mūsu labās rokas – atbalstot, spēcīnot, iedrošinot un uzmundrinot.” (E.Vaita, “Laikmetu ilgas”, 669, 670)

Kādos veidos tu pats esi piedzīvojis Dieva klātbūtnes realitāti, Viņa līdzjūtīgās rūpes un tuvumu? Un, no otras puses, kāda tava rīcība neļauj tev vēl vairāk tuvoties Dievam? _____

NE BEZ STANDARTIEM

“Un Israēla bērni izpildīja visu tā, kā Tas Kungs to Mozum bija pavēlējis; tā viņi apmetās pie saviem cilšu karogiem, un tā tie cēlās un atkal devās ceļā, ikviens pie savas cilts un pie sava tēvu nama.” (4. Moz. 2:34)

Izlasi 4. Moz. 2. nodaļu. Cik organizēta reliģija! Kāda viena lieta kļūst acīmredzama, lasot par to, kā israēliešiem vajadzēja dzīvot? _____

Israēla pārvaldi raksturoja ļoti smalka organizācijas struktūra, par ko liecina, piemēram, veids, kā Kungs bija licis Israēla nometnei pašai organizēties un kur uzslīet teltis. Ebreju nometne tika sadalīta trīs lielās vienībās un katrai, balstoties uz ģimenes un cilšu saitēm, nometnē vajadzēja apmesties zināmā vietā.

Arī katrai ciltij nometnē tika noteikta sava vieta. Katrai vajadzēja doties ceļā un pēc tam apmesties pēc standartiem, jo nekas nebija atstāts nejaušībai. Kungs bija rūpīgi un smalki organizējis savu tautu. Un, lai gan tā bija viena tauta, tika ievērotas viņu ģimeniskās saites.

Izlasi 4. Moz. 2:34. Ko tas mums stāsta par to, kā par spīti skaidrajam organizatoriskajam modelim Kungs bija lāvis saglabāt dažādo cilšu atšķirīgumu un unikālumu? Ko no tā varam mācīties mēs? _____

Kādēļ ir tik svarīgi tikt organizētai arī draudzei šodien? Kas notiek, ja cilvēkiem ļauj darīt, kas ienāk prātā? Kādēļ tā tik bieži ir recepte haosam un pievilšanai? Kā piederība organizētai draudzei tev ir palīdzējusi garīgajā ceļā? _____

AICINĀJUMS KALPOT

Par piemiņu viņu atbrīvošanai no Ēģiptes verdzības, par atgādinājumu par ēģiptiešu pirmdzimto bojāeju un savējo pirmdzimto pasargāšanu ar asiņu zimi Dievs pieprasīja Israēla pirmdzimto novēlēšanu Viņam (2. Moz. 13:2,12-15).

Veltīt Dievam savu pirmdzimto? Tas ir ļoti nopietni. Vai tā nav spēcīga mācība mums par to, cik daudz esam Kungam parādā par mūsu atbrīvošanu un izglābšanu? Kādēļ lepnums un pašpietiekamība šādā kontekstā ir tik grēcīgas parādības? _____

_____

_____

_____

Sinaja kalnā Kungs iemainīja Israēla pirmdzimtos pret levītiem (4. Moz. 3:12,13). Šāds pavērsiens prasīja levītu saskaitīšanu, kas atšķirībā no pārējām ciltīm līdz tam netika skaitīti. Mozum tika pavēlēts saskaitīt levītu vīriešus, sākot no viena mēneša vecuma (14., 15. p.). Lai šī maiņa varētu notikt, Mozum pēc tam bija jāsaskaita vīriešu kārtas pirmdzimtos visā Israēlā, arī sākot no mēneša vecuma. To bija 22 273 –par 273 cilvēkiem vairāk nekā levītu.

Kas šim israēliešu pārpalikumam bija jādara savas izpiršanas labā? Kam tas tika dots? 4. Moz. 3:46-51. _____

_____

_____

Kungs nodeva levītus priestera Ārona un viņa dēlu un pēcnācēju rīcībā; viņiem bija jāorganizē Dieva pielūgsmē un jāgādā par svētnīcu. Varētu teikt, ka tuksnesī levīti tika iesaistīti draudzes kalpošanā.

Kad jūdi sasniedza Apsolīto zemi, levīti palika piesaistīti svētnīcai dažādos pienākumos (1. Laiku 23:27-32). Izkaisīti pa citu cilšu teritorijām, daži kļuva par izglītotājiem (2. Laiku 17:7-9), citi par soģiem (2. Laiku 19:8-11), izskaidrojot tautai Dieva ceļus.

Kā šajos izpērkošajos rituālos tu saredzi Golgātas krustu – Jēzus aizvietojošo nāvi (Jņ. 3:16)? Ko tas nozīmē, ka Jēzus ir stājies mūsu vietā? Kā šai atziņai vajadzētu izmainīt tavu dzīvi? _____

_____

_____

SARGĀT SVĒTO

Iedibinot Sinajā pielūgsmes sistēmu, Dievs vienai no levītu ģimenēm uzticēja priesteru funkcijas, kas aprakstītas 4. Moz. 4. nodaļā. Mozus svaidīja Āronu par augsto priesteri un arī viņa četrus dēlus Nadabu, Abiju, Ēleāzaru un Itamāru par priesteriem kā viņa palīgiem. Visi pārējie levīti nebija priesteri, bet tikai kalpotāji, kuriem katram bija sava vieta un uzdevums, harmoniski strādājot kopā, lai saglabātu un pasargātu Israēla pielūgsmes sistēmas svētumu.

Nav šaubu, ka levītiem bija uzticēta svinīga atbildība. Tas pats jāsaka par Ārona dēliem, kuriem kā priesteriem bija svētnīcā jāstāv Kunga priekšā. Padomā, kam viņi bija aicināti. Kā spēcīgs atgādinājums, ka viņu vienīgā drošība ir Dievā, kurš tos atpircis no Ēģiptes, svētnīcā viņiem atklājās paša Kunga, Debesu Radītāja, klātbūtne (4. Moz. 14:10,11). Šie priesteri bija vidutāji starp svēto Dievu un grēkā kritušo tautu. Viņi, protams, simbolizēja Jēzu, mūsu patieso Augsto priesteri Debesu svētnīcā (Ebr. 8).

Izlasi 3. Moz. 10:1-11. Kas tur notika, un ko no tā varam mācīties mēs šodien?

Ir grūti iztēloties, kā šie jaunekļi, kam bija uzticēta tik svēta atbildība un kas tik daudz jau bija piedzīvojuši (skat. 2. Moz. 24:9-11), varēja klaji pārkāpt skaidru Dieva pavēli. Lai arī cik bargs mums varētu šķist sods, tas tikai pasvītro, cik ārkārtīgi svēta atbildība gūlās uz viņu pleciem. Nav šaubu, ka visi saprata, cik nopietni Kungs uztver savu pavēles attiecībā uz svētnīcu.

“Pret svētām lietām izturēties tāpat, kā mēs izturamies pret ikdienišķām, ir pārkāpums Dieva acīs, jo ir svēts tas, ko Dievs nošķīris, lai kalpotu Viņam, sniedzot gaismu šai pasaulei. Tie, kam ir jebkāds sakars ar Dieva darbu, nedrīkst staigāt savā iedomātajā gudrībā, bet gan Dieva gudrībā, citādi viņiem draud briesmas vienā līmenī nolikt svēto un ikdienišķo un tādā veidā atšķirt sevi no Dieva.” (E. Vaita, “Evangelism”, 639)

Rūpīgi izlasi 3. Moz. 10:10. Kā mēs šodien varam izšķirt svēto no ikdienišķā, atšķirt šķīsto no nešķīstā? Pārrunā savu atbildi Bībeles skolas nodarbībā! _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Tēma par Dieva svētumu kā sudraba pavediens vijas cauri visai Bībelei. Definē to! Kāds tai sakars ar ticīgo? 2. Moz. 28:36; 3. Moz. 11:44,45; Jes. 6:1-7; Ebr. 12:14; 1. Pēt. 1:15,16.

“Eņģeļi darbojas saskanīgi. Ikkatru viņu kustību raksturo perfekta kārtība. Jo vairāk cenšamies līdzināties eņģeļu lielajai saimei, jo veiksmīgākas būs šo Debesu sūtņu pūles mūsu labā. Ja mēs nesaredzam nekādu vajadzību pēc harmoniskas rīcības un esam nekārtīgi, nedisciplinēti un neorganizēti, tad eņģeļi, kas ir pilnībā organizēti un darbojas perfektā kārtībā, nevar sekmīgi iestāties mūsu labā. Viņi skumji novēršas, jo tiem nav ļauts svētīt sajukumu, izklaidību un dezorganizāciju. Visiem, kas vēlas sadarbību ar Debesu sūtņiem, jādarbojas unisonā ar tiem. Visi, kas svaidīti no augšienes, visiem spēkiem tieksies pēc kārtības, disciplīnas un vienotas rīcības, lai Dieva eņģeļi var sadarboties ar viņiem.” (E.Vaita, “Liecības sludinātājiem”, 28)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārrunājiet domu par organizētu reliģiju. Kādēļ daudzi cilvēki ir naidīgi pret to? Kādēļ tomēr tāda ir nepieciešama? No otras puses, kādas potenciālas problēmas tā slēpj sevī? Kā par spīti draudzes problēmām varam iemācīties labāk sadarboties ar tās struktūrām?

2. Pārrunājiet atbildes uz ceturtdienas jautājumu. Nodarbībā izveidojiet sarakstu ar to, kas ir svēts un kas ikdienišķs. Kā mēs varam šīs lietas atšķirt? Kādos veidos mūsu kultūra ietekmē mūsu izpratni par šo jautājumu? Kā to ietekmē mūsu izglītība? Kā, piemēram, Darvina ideju miksēšana ar mūsu ticību nozīmētu svēto savienot ar bezdievīgo? Kādi citi piemēri tev vēl nāk prātā?

3. Veltiet laiku pārrunām par Dieva vietnieciskumu, kāds tas izklāstīts trešdienas sadaļā. Kādēļ šī koncepcija ir pestīšanas plāna kodols? Ko Jēzus darīja un joprojām dara kā mūsu Vietnieks un kādēļ tas ir tik svarīgi?

KOPSAVILKUMS:

Dievs ir kārtības Dievs. Kad Israēla ciltis tuksnesī bija nonākušas pie Sinaja kalna, Viņš sāka tos organizēt visapkārt svētnīcai. Vispirms tika izveidota Israēla armija; katrai ciltij saskaņā ar Israēla maršēšanas shēmu izraudzīta apmetnes vieta. Levīti kā barjera dzīvoja apkārt svētnīcai, un tiem bija doti specifiski uzdevumi attiecībā uz svētnīcas pārnēsāšanu un uzcelšanu. Israēlam dodoties uz priekšu, svētais Dievs pastāvīgi bija viņu vidū.